

Előfizetési ár

Házhoz hordva:

Egész évre 8 kor.
Félévre 4 »
Negyedévre 2 »

Postán küldve:

Egész évre . . 9 kor. — fill.
Félévre . . . 4 » 50 »
Negyedévre . 2 » 30 »
Egyes szám ára 20 fillér.

Selmeci Újság

Társadalmi hetilap

Megjelenik minden csütörtökön.

Szerkesztőség:

Pécs Antal-utca 41. szám.

Kiadóhivatal:

hova az előfizetések és hírdetések küldendők: Kossuth Lajos-tér 4. Zárda épület.

Apró hirdetések díja szavanként 4 fillér, vastagabb betűkkel 8 fillér.

Főmunkatársak:
A főiskola hallgatói

Felelős szerkesztő:
Wagner László dr.

Kiadó- és laptulajdonos:
Grömann Gyula

A lap tiszta jövedelmének 25 százalékát a „Főiskolai-Kör Otthona“ javára fordítjuk.

Hogy a helybeli n. é. közönségnek a lapunkra való előfizetést megkönnyítsük, a jelen számhoz mellékelünk negyedévre szóló nyugtát melynek szives beváltását kérjük. Akik esetleg tévedésből nem kaptak volna, kérjük felszólalni.

Választás.

Egynehány törvényhatósági bizottsági tag választására kerül a sor.

Minden törvényhatóságnak legnevezetesebb és elsőrangú szerve a törvényhatósági bizottsági közgyűlés. A közelmúlt tanulságos eseményeiből ezt mindenki láthatta.

A bizottsági tagok választása tehát nagyon fontos kérdés.

A közgyűlés szabályrendeleteket alkot, intézkedik építkezések, kölcsönvételek, a közvagyon és számadások ügyében, választ tisztviselőket, ellenőrzi azokat és a bizottságokat.

Valósággal élet és halál ura a közügyek szempontjából.

Gondoskodni kell tehát a város közönségének arról, hogy olyanok foglaljanak helyet a közgyűlésen, akikről

feltehető vagy tudjuk, hogy a minket anyagilag és erkölcsileg érdeklő ügyekben mindenkor igazságosan és a közérdeknek megfelelően döntenek.

Valljuk meg őszintén, a város közönsége ebben az irányban is szinte botránys közönyösséget tanusított; bünyösen könnyelmű volt. Nem vett részt a bizottsági tagok választásában. Akik elmentek, megelégedtek azzal, hogy különböző érdekkörök vak eszközévé szegődtek. Leadták a markukba nyomott szavazólapot, el se olvasták a jelöltek lajstromát. Nyomorult szavazógépek voltunk, a gondolkodást reá bizzuk másra.

Mekkora sülyedés!

A dolgok intézését kisebb társadalmi körök és egyesek ragadták magukhoz sokszor önző és legtöbbször szolgálai szempontok által vezéreltetve magukat. A választás eredménye nem a közönség akaratát, hanem az engedelmes vak eszközöket kezelő hatalom törekvéseit tükrözte vissza. Akarni tudó emberek neveinek az urnából nem volt szabad kikerülnie. Örülünk kellett, ha

a közterheket viselő közönség sorából is bekerült olyan ember, akiről azt szokták mondani: nagyon jó ember, a légynek sem tud ártani.

A törvényes rendelkezések szerint a bizottság felerészben a virilistákból áll. Ez egy kissé feszélyezte a hatalmat kezelőket, de megkorrigálták a törvényt. A legtöbb adót fizetők névjegyzékét úgy állították össze, amint az jól esett. A vakság oly nagy volt, hogy majdnem egy évtizedig senki sem jött erre rá.

Én nem vagyok barátja a mostani rendszernek, de azt feltenni, amit most állítok, nem mertem, mert ez nagy dolog. Véletlenségből most derült ki, hogy ez szokás volt. Így aztán összerült egy olyan bizottság, amelyik nembánomságból, jóhiszemű tájékozatlanságból nem a közérdeket, hanem az érdekköröket és sok esetben a magánérdeket szolgálta, ha a közérdekkel nem is egyezett.

Nem akarok senkinek tisztességében gázolni s azért hangsúlyozom, hogy mindezek a dolgok a legnagyobb jó-

Lefelé.

— A »Selmeci Újság« eredeti tárcája. —

Írta: Kis Béla.

»Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy révkomáromi lakos Sebessy Istvánnak a révkomáromi 17-ik számú malomkönyvében A. 4. 1-ső sor, 54. hrsz. alatt felvett, 1320 forint becsértékű, 3. népsorszámu hajómalma, Németh György felperes, szentiváni lakosnak 411 forint követelése és járulékaikielégítése végett végrehajtási árverés útján fog . . .«

Ide jutottunk Sebessy Pista bácsi? Istenem, ki hitte volna? Hiszen amikor én még ott jártam, vigan forogtak a nagy, lapátos hajtókerek. Az első legény egy nap százszor le és feljutott azon a kis három falépcsőn, mely a kövekhez visz; majd a garathoz siet, közben megfogja a karomat s a ponyvára ültet, hogy ne legyen az útjába mindig. Kigyelmed pedig Pista bácsi ott áll, — mintha most is látnám — a zsákok mellett, melyeket egymásután tölt meg a gyorsan lefolyó liszt s amelyből néha felvesz egy keveset fakó markába, vizsgálja nagy figyelemmel, azután átönti a másik tenyerébe és újra csak nézi . . . nézi . . . nem is tesz mást. A malomkövek pedig zúgva, csattogva örlik a szemeket. A gabonából gyenge felhőcske száll fel, lágy, meleg illatot áraszt

szerteszt és lerakódik, mint valami finom por az ablakfára, mestergereudára, Pista bá' kabátjára, meg az én árvalányhajás uj kalapomnak a szélére.

Most? Ha a kelő nap belopja aranyos sugarait a malomba, ott lát egy aggot, aki Isten tudja hányadszor kezd bele, hogy: »Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel . . . de tovább nem tudja olvasni, elszorul a szive egy könnyesepp siet halvány arcán végig. A kerekeket ugyan forgatja most is a víz, hiába! ha a garat üresen áll. Senki sem örlet már a malomban, csupán néhány szű végzi egyhangú munkáját a régi naptárak képmelléleteivel tapátázott, öreg, deszkafalak között. Ott ketyeg a berámázott obsit és a nemes molnár céh felszabadító levele között az óra is, de csak lassan, sántítva, amióta a háznak lelkét, a derék nénemasszonyt elvitték oda . . . ki . . . Az ablakokra pedig a szorgalmas pókok gyártelepe font függönyt, hogy ne lássa senki szegény István gazdát, kit bánatában még egyetlen reménye, szép hajadon leánya is elhagyott.

*

Valamikor régen ott, ahol az ifju Vág rohanó árja találkozik az öreg Duna lassu, méltósággteljesen hömpölygő habjaival, állott egy kis apáca kolostor. Lakóinak a szivét szinte összeolvasztotta egy erős, hatalmas, közös kincs: a fájdalom. Ezt osztották meg egymás között s boldog volt az, ki testvéreinek a bánatán könnyíthetett. E mellett

endés nyugodt szivvel ápolgatták a melegház fehér virágait. Öntözgették a fehér őszirózsát. Ez a gyenge, tiszta fehérség, melytől oly sokan iszonyodnak e földön, ez tölt itt be mindent. Mig ott künn: a sárga meg vörös falevelek hintáznak alább. Egy-egy recesgő száraz ág hever a park kanyargó útjain és a vecsérnyéről jövő kedves nővérek kalapjainak széles karimájára a fenyők hullatják tüleveleiket.

Leszáll az est. A boltíves falak alatt lehajtott fővel, lassu, nesztelen léptekkel sietnek celláikba az apácák s még innen is száll egy árva fohász az ég felé, azután csend. Anna nővér is odaborul házi oltárára s a mécses gyenge fénye mellett látni lehet, hogy a fekete haj alól, mely még jobban észrevételetti arcának fehérségét, azok a nagy kék szemek mily áhitattal néznek Máriára, ki karján pihenteti a gyermeket.

Feljön a hold. Fénye átrezg csenden, homályon. Hizelegve végig siklik a lengő fehér köntösön, aztán megcsókolja a szüzanya homlokát. Látja ezt a nővér. Lelke ábrándokba merül. Az oltáron levő fehér virágok bódító illatot árasztanak körülötte. És szivét, azt a gyenge női szivet, észrevétlenül ragadják el fiataiságának démonjai. Ujjairól öntefledten ieperegnek az olvasó gyöngyszemei. Hevesen dobogó kebeléről elővonja azt a rejteit talizmánt, melyre ez van vésvé: »Szerettek! . . . Szeress! . . .« Merengve nézi a betűket. Azok a betűk édesen beszélnek neki a multról,

hizemőség mellett tájékoztatlanból és nembánomságból történtek.

A közgyűlés, közigazgatásunk ezen nevezetes szerve erőtlen, könnyen kapacitálható géppé lett, melynek rugói a kulisszák mögött egyesek kezében voltak. Egyesek ragadták magukhoz a hatalmat, habár a vezetés a közgyűlést illeti meg.

Ez a titkos hatalom főbenjáró dolgokban sokszor nem elég lelkiismeretesen rendelkezett.

A város közönsége nyögött, zúgolódt, de a dolgon segíteni nem tudott, nem mert, mert az egyéni érdekek gondosan és simán voltak ápolva. Az embereket szép szóval, szofizmákkal, a hangosabbakat konccal, ha kellett üldözéssel és agyonnyomással némitották el.

Akadtak a közgyűlésen is szókimondó emberek. Ezeket egyszerűen lehurrogták. Meg kellett tanulniok hamar, hogy farkasok között azokkal kell ordítani annak, aki pórul járni nem akar. A keményebb emberek megunták a harcot s feléje se néztek a gyűlésnek vagy otthagyták, ha igazságot kellett mondani.

Egészségtelen állapot egészséges eredményeket nem szülhet. A város közönsége másképp gondolkozott, mint választottai és tisztviselői. Lassankint megszűnt az összekötő kapocs, a vélemények közössége. Ma már ott vagyunk, hogy a város közönsége tisztviselőit, a tanácsot, sőt a bizottságokat is ellenségének tartja; heréknek, akik a város pénzén élnek és nem a közérdeket szolgálják. Szidunk kegyet-

lenül mindenkit. Szemben állunk egymással egészen.

Azok, akiket szapulunk és ütünk, természetesen nem lehetnek barátaink. A lehető legkellemetlenebb helyzet. Hányan vannak, akik úgy tesznek, mint a gazdátlan ebek, hol ezt, hol azt nyaldossák; hol ezt, hol azt ugatják és marják.

Csupa bizonytalanság, gyűlölködés. Marakodás.

Az igazi okot senki sem tudja. Ha keresi, másban találja. Nem gondolkozunk, csak saját fészkünköt piszkítjuk.

Mi, a város közönsége vagyunk okai annak a szégyenletes állapotnak, mert nem törődünk a közös ügyekkel, nem gyakoroljuk jogainkat. Ha gyakoroljuk is szolgai lélekkel, magánérdekeink ápolása vezérel és nem meggyőződésünk.

Abban a hibában szenvedünk, mint azok, akiket gáncsolunk; mint azok, akiket mi választottunk, akiknek mi adtuk a hatalmat. Tisztviselőink, tanácsunk és közgyűlésünk a mi képünket mutatja.

Talán a polgármestert, főjegyzőt, tanácsnokokat nem mi választottuk? De bizony mi, a mi választottaink által. Azok akiket megbiztunk, hogy helyettünk vegyenek, tegyenek. A bizottsági tagokat is mi választottuk és ezek alkotják a közgyűlést. Nem szavaztunk talán? No, hát ezt nagyon sokan elmondhatják, ez igaz. De éppen itt a baj kuforrása. Minek biztuk magunkat másokra. Azok a mások is a mi akaratunkat, a város közönségének akaratát képviselték. Igaz, hogy rosszul.

Ha nem gyakoroljuk jogainkat, lemondunk azokról és bizalmunknak adunk kifejezést azok iránt, akik választanak. Ha nem foglalkozunk a közügyekkel, nem szabad panaszkodnunk.

A baj megvan, de nem orvosolható. Nem szabad csüggednünk és kicsinyhitűeknek lennünk. Megint lesz törvényhatósági bizottsági tag választás. Gondolkozunk, foglalkozunk e kérdéssel. Ne kérdezzünk senkit, ne hallgassunk másra. Csináljuk a magunk esze szerint.

Válogassuk össze az akaraterős és feltétlenül tiszteletreméltó embereket, azokat, akikről tudjuk, hogy a közérdeket nem a maguk érdeke szempontjából, hanem a közönség általános érdeke szempontjából szokták megítélni. Ne hallgassunk korcsmai beszédekre. Vegyünk egy cédulát és otthon írjuk őket össze. Ha sok van ilyen ember, írjunk sokat arra a cédulára, csak arra vigyázzunk, hogy a legjobbak legelől legyenek. Ne féljünk. Aki gyenge, ne feledje, hogy a választás titkos. Ne mutassa meg senki, hogy mit írt arra a cédulára.

Jöjjön el mindenki öreg és ifju, szegény és gazdag, ne sajnálja az időt és fáradságot. Arról van szó, hogy magról neveljünk csemetét. Ez a csemete, ha jó a mag, gyorsan nő és még mi fogjuk szedni gyümölcsét.

Polgártársak! öszetett kezekkel kérlek: gondolkozzatok, nyissátok ki szeméiteket, hogy lássatok; szavazzatok a lelkiismeretek szerint. Azokat kell megválasztani, akik a ti pénzettekkel fognak gazdálkodni, helyettetek fognak tenni.

A más céduláját dobjátok a pokolba. Ne hallgassatok se a mézes, se a fenyegető szavakra.

Ha vakok és szolgák akartok lenni, lelketek rajta. Szolgák és nyomorultak lesznek fiaitok is. Akkor nincs min sajnálkozni. Pusztuljatok. Szodoma és Gomora nem csapás, de áldás volt.

Wagner László dr.

Suttognak róla. Ő róla. Kinek menyasszonya nem lehetett s aki miatt otthagya a szülői házat, ide jött e zárda csendes falai közé, de hiába. Mert annak a szegény fiúnak emlékét feledni még itt se tudja. Egész teste remeg egy bódító érzéstől. Ajka hevesen csókolja azt a kis ezüst szívet s kábultan borul imaszámolyára.

Ott künn ezalatt pajkos, halk esti szellő suhan a kolostor nyitott ablakaihoz. Nyugtalanul lobog a mécs. Az utakon sietve gurulnak a száraz levelek; a fák csupasz sudaraikkal mélyen bökölnek. Valami szokatlan hang száll a Duna hűvös tükre felett: Én is-te-nem! — Sok nagy bűnöm. — Lelkemet szorongatják... Vörös fátyolba borul az ég. S már a vándorútra induló szél is dudorássza: Itten nincsen — Ki segítsen — Hát kihez folyamodjam. Az apácák célják ablakához mennék. Senki sem látja, senki sem ismeri az énekest, de a szívük azért megremeg. A habok méla morájjal adják tovább a következő sort: Hozzád térek, — Végy bé kérlek, — Atyám! . . . S ez a bús kálvinista egyházi ének imára szólít mindenkit. A szokatlan fényre Anna nővér is az ablakhoz vonszolja fáradt testét. Kínéz az éjszakába, ahol egyre erősebben hangzik az ének: Haragodban meg ne büntess, — Légy kegyelmes . . . Hallja ezt Anna nővér, az égre tekint. Szentséges fájdalomában megragadja mellén a köntösét, lankadt kebléből csak egy szó tör ki: Apám! . . . s ájultan

összerogy. Omló, sűrű, fekete haja lágyan odasimul a vállaihoz. Fehér köntöse visszahajtott bő ujját pedig a szél duzzasztja meg. Ő hát megismerte az énekest. A víz pedig hozza, egyre közelebb hozza a malmot, mely fölött vérpiros gőz kering. Most a pudvás talp lógó sustergeve a hozzáütődő hullámoktól. Majd az ajtófélfá fog szikrát s azután elhamvad kissé, hogy utánna annál magasabban csapjon fel, mint láng. És ahol a Vág beleszalad a Dunába, egy mély örvény veszi ölelő karjaira a malmot. Magához szorítja. Megforgatja. Recsegnek a gerendák az ár ölelése alatt. A nyílásokon szél sóhajt keresztül, meglebbentve fehér fűrtjeit Pista bácsinak, aki felvette az utolsó utra ünneplőjét. Ott ül szegény a malom közepén. Ezüst pitykés sötét kék dolmányára most a füst rakódik le. Nagy fehérbabos, piros keszkenőjével megtörül néha a hőségétől gyöngyöző homlokát. Szép fekete kucsmája pedig oda van téve az öreg betűs énekes könyv mellé, melynek nyitott lapjaiba most kap bele a láng s lapozza mohón, egymásután. Egy pillanatra megakad az ének. Hátrahanyatlak a fej. A láng átcsap a karosszék szalmafonatára. Pattog a tűz. Fénye megtörök egy üvegesedő szempár meredt fehéjén. Az énekes hangja mindig tompább, mélyebb lesz, azután a lezuhant mestergerenda zárja le a strófát.

Ide jutottunk Sebessy Pista bácsi? Ugye nem tudott megválni a malmától? Nem hiába zsongták hát a játszi hullámok ebben a ma-

lomban kigyelmednek a bölcsődalt, nem hiába ringatták az első álomba. Nem volt szabad annak idegen kézre jutni. De nem is jutott. Inkább felgyújtotta. A fényt meg lassanként elnyeli a sötét éjszaka. A bús szellő halkan borzongatja a fakó hullámokat, melyek viszik a malom roncsait egy mély, néma sirba lefelé.

*

Csipős téli reggel volt. A dunaparti jegenyék száraz ágát zuzmára borította. A meleg-ház ereszeről hosszú jégcsapok lógtak alá. A fűszálak meg úgy ragyogtak, mintha üveg-ből volnának. És Ő ott feküdt a ravatalon. Imára kulcsolt kezében egy kis fészület. Koporsója körül viaszgyertyák. A padok szélén pedig szép sorjában a templomi zászlók.

Alkonyatkor azután mikor a fehér virágszirmok illata összevegyülve a tömjénfüstrel, szemfedőként csókolgatta azt a halvány, szinte áttetsző arcot és künn nagy pihékben kezdett hulldogálni a szép, tiszta fehér hó: odabent a hűs boltívek alatt könnyezve mondotta a fejedelem asszony: »Imádkozunk megholt testvérünkért.« Erre mindannyian letérdelve a templom nagy kőkockáira, áhitatos ajakkal morzsolgatták imájukat.

Majd felzokog a miserere, száll a búcsú-ének a fehérköntösök felett, száll, száll még az ablakon belopódzó napfény bágyadt kévéjén is túl s viszik az apácák a koporsót lassan, csendesen, a sirboltba, lefelé.

Városi közgyűlés.

Folyó hó 13-án, kedden délután 3 órakor tartotta a város közgyűlését, melyre most több fontos tárgy, így a költségvetési előirányzat, továbbá a Vihnye fürdő bérlet ügye voltak kitérve. Az utóbbit azonban levették a napirendről, mert a kiküldött bizottság még nem készült el javaslatával. A költségvetés tárgyalása nem okozott semmi nagyobb emóciót, nem is okozhat, amíg ilyen tárgyalási rend van életben. Ugyanis, ami igazán kétségbeesítő és sehol sincsen meg, a költségvetésnek nem tárgyalják minden pontját külön-külön, hanem úgy, hogy csak azt bírálják meg, amit egyes biz. tagok kiragadnak belőle, ahogy eszükbe jut. Jellemző, hogy az egész költségvetés ellen egyedül egy város-anya, Vitális István szólalt fel, illetve bírálta felül. Keletkezett is szavainak nyomában egy kis vita, mert az iskolák államosításának ügyét is felhozta. Természetesen mindjárt felekezeti szempontok kerekedtek felül s ebből a nézőpontból mérték össze a derék város-anyak fégyvereiket. Oh szabadelvűség!

A közgyűlésen jelen voltak: Szitnyai József polgármester, Baán Elemér, Podhragyay Pál, Sobó Jenő, Farbakó István, Schwartz Ottó dr., Faller Károly, Bárdossy Antal, Székely Vilmos, Király Ernő, Liha Antal, Hlavathy József, Fizeley Károly, Vojtás Mátyás, Pelachy Ferenc, Stuller Gyula dr., Händel Vilmos, Jezsovits Károly, Kapp Jakab, Velecs György, Vitális István, dr., Lestyánszky József, Weisz Ignác, Weisz József, Arthold Héza, Gaysó Mihály, Altmann Imre, Szél László, Horváth Kálmán, Ács József, Sztancsay Miklós, Csányi Ottó, Bolemaun Ede, Zólyomi Imre, Richter Ede.

A közgyűlés lefolyásáról egyébként a következő részletes tudósítás számol be:

Elnök Szitnyai J. polgármester megnyitja a közgyűlést. Sztancsay M. fölolvassa a polgármester havi jelentését, amelyet a közgyűlés vita nélkül tudomásul vesz. Következik a főjegyző, mint fardögondnok zárójelentése az 1906-ik furdővadról. Ugy ezt, mint a gazd. tanácsos, valamint az erdőmester és a mérnök jelentését f. é. október havi működésükről s f. é. november havi teendőikről tudomásul vették. Tudomásul vették a számvevőség és a városi jövedéki hivatal jelentését is. Egy sereg miniszteri rendelet következett ez után, mely szintén tudomásul szolgált. Egyedül a belabányai vízvezeték tételénél volt egy egy kis vita. A belügyminiszter immár talán tiszser utasította a várost újabb vízvezeteki terv kidolgozására.

Dr. Stuller Gyula az ügygyel sürgősen kíván foglalkozni.

Händel Vilmos szintén sürgősnek tartja az ügyet és közkutatás felállításával gondolja az ügyet megoldhatónak. Kapp Jakab közbeszólására, hogy nincs víz, áttér a selmeczi vízviszonyokra, azt bizonyítgatva, hogy igenis van víz, de az intéző körök bűnűl rója fel a vízhiányt.

Dr. Stuller Gyula szintén azt bizonyítja, hogy van víz.

Sobó Jenő a selmeczi víz viszonyokról beszélve azt ajánlja, hogy a Sobó és a Szent-János források vizét külön csöveken vezessék és miután a főiskolának nagy a használati vízszükséglete, azt javasolja, hogy a Sobó forrás vizét külön csöveken vezessék a főiskolához és a Szent-János forrás vizét használják külön kutakban ivóvíz gyanánt.

Szitnyai J. a vita végén a tanács javaslatát, hogy t. i. a belabányai vízvezetékre új terveket dolgozzanak ki, ajánlja elfogadásra. Az ezzel kapcsolatban felmerült selmeczi víz viszonyokra vonatkozólag pedig utal azokra a nehézségekre, amelyek a Sobó-forrás telektulajdonosával fennállanak s jelenti, hogy ez a telek a kisajátítás stádiumában van.

A közgyűlés elfogadja a tanács és Dr. Stuller előterjesztését.

Apróbb ügyek

következtek ezután. A belügyminiszternek a Budai András belabányai lakos tulajdonát képező érdekeltség megvételére vonatkozó közgy. határozatnak jóváhagyása iránti rendelete. A Zlinszky-telek létesített csatornák ügyébeni rendelet, továbbá a vall. és közokt. min. rendelete a városi múzeum és népkönyv-

tár részére engedélyezett állami segély tárgyában. E szerint a miniszter a múzeumnak 500, a régiségtárnak 400, a népkönyvtárnak pedig 100 koronát adott. Rövid vita indult meg a honvéd hadapród iskolában létesített városi alapítvány betöltése tárgyában a honvédelmi min. rendeleténél. Az alapítványi helyet Misik Kálmánnal töltötte be a miniszter, akit harmadsorban ajánlott a közgyűlés. Dr. Stuller Gyula követelte az alapító oklevél felolvasását, mert sérelmesnek találja, hogy az alapítvány 2—3 évig nem volt betöltve. A közgyűlés elhatározta, hogy az alapító oklevelet a jövő közgyűlésen olvassák fel.

Vita a költségvetésről.

Ezután került sor a költségvetésre, amelyhez első sorban Dr. Schwartz Ottó szólott hozzá, kifogásolva, hogy a város konverziós kölcsöne utáni törlesztett tőke kamatai nincsenek az előirányzatban részletesen felsorolva.

Csányi Ottó főszámvevő szerint ezek átfutó tételek lévén felsorolásuk fölösleges.

Dr. Schwartz Ottó állítása helyességét bizonyítja.

Farbakó I. indítványozza, hogy a kérdést a pénzügyi bizottsághoz tegyék át.

Szitnyai J. nem ellenzi ugyan az indítványt, bár fölöslegesnek tartja a külön tárgyalást, mert a miniszter a törlesztési tervet már egyszer jóváhagyta s ennek alapján történt a konverzió kölcsönének a költségvetési előirányzatba való felvétele. A közgyűlés az ügyet a pénzügyi bizottsághoz utasítja.

A költségvetési előirányzathoz ezután általánosságban először Vitális I. kért szót.

Vitális I.: Ily költségvetési előirányzat a köznek éppen úgy, mint az egyesnek a jövőre vonatkozó vágyait, reményeit fejezi ki számokban. Ha ezt a költségvetési előirányzatot vizsgáljuk, látjuk, hogy a tisztviselők vágyai, ha részben is benn vannak, de a közönségé nem. S ez szomorú kép. Mi a közönség vágya? A vízvezeték teljes kiépítése s a vígadó létesítése. Mindkettő már nagyon régen foglalkoztat. Ez a két kérdés, ami legégetőbb. A mezőgazdasági tételnél a szükségletek és eszközök fedezésére kevesebb van előirányozva, mint tavaly. Új befektetés nincs s így kevesebb is lesz a jövedelem. Az iskolákról egy árva koronával sem gondoskodik. Tehát ha a kulturális intézményeket vesszük, az emelkedés semmi. S ha így végigbongésszük az egész költségvetési előirányzatot, sem a világitás, sem a város tisztogatása s a csatornák tisztogatása nemhogy fejlesztetnék, de még kevesebb van előirányozva, mint tavaly. Azt hiszem, hogy ez a köz szempontjából nem kielégítő. Hogyan lehetne a közönség ezen kívánságait megoldani?

Vagyok bátor felhozni azt, amit már két éve felhoztam s tárgyaltuk is, hogy kiadásainkat nem kell gyarapítani. De hogyan? Az elemi iskolák államosításával (Helyeslés. Eljenzes). Másodsor, miután a közigazgatás nagyon sok állami funkciót is végez, indítassék mozgalom s keressük meg a többi törvényhatóságokat is, hogy pártoljanak bennünket, a közigazgatásnak államsegélyvel történő ellátása iránt (Helyeslés.)

Hlavathy József az iskolák államosítása ellen van. Tartsuk meg — egymond — az iskolákat, de kérjünk államsegélyt. Okvetlen kapunk. (Ellenmondások.) Igenis kaphatunk államsegélyt, hiszen az iskolákba többnyire kincstári bányászok gyermekei járnak s a kincstár csak kevéssel járul hozzá az iskolák fenntartásához.

Baán Elemér szintén az államosítás híve, mert ő a magyarságra fekteti a fősúlyt s nem látja biztosítva a felekezetek kezében az iskolák nagyobb mérvű fejlesztését.

Podhragyay Pál tagadja, hogy a felekezeti iskolák ne magyarosítanak eléggé. Példákat hoz fel erre.

Baán Elemér előbbi szavait kimagyarázza s indítványozza, hogy lépjen a város összeköttetésbe a kormányval, hogy miképpen lehetne a kérdést a városra nézve előnyösen megoldani, államosítással-e vagy államsegélyvel.

Händel Vilmos Nem tartja valószínűnek az államsegélyt, mert ők is folyamodtak s nem kaptak. Szerinte 600 tanköteles nem jár iskolába. Az államosítás mellett van. A tanács keressen módot arra, hogy, hogyan fejlesz-

szük ezt az ügyet s ne halassza ezt is más esztendőre. A kormányval kell érintkezésbe lépni.

Farbaki István csatlakozik Händel indítványához, amelyet a közgyűlés el is fogadott.

Szitnyai J. Vitálisnak felel s kijelenti, hogy kulturális célokról történt gondoskodás. Övönára előirányoztatott 1000 korona, a főisk. hálólapra 1000 kor., a csipkeverő tanfolyam is tervbe vétetett s a FMKE s más hasonló kulturális intézmények is pártoltatnak.

Händel V. az óvodák ügyét kívánja felkarolni.

Vitális I. csak azt kifogásolta, hogy az iskolák felszerelésére vonatkozólag nincs semmi az előirányzatban. Különböző jó volt e kérdést bolygatni, mert megtudtuk, hogy a lutheránusok az államosítás, a katolikusok az államssegély mellett vannak. Ezáltal az előbbi kérdéseire kér választ.

Szitnyai J. a mezőgazdaságra vonatkozólag: a város földjei oly kicsinyek, hogy nagyobb beszerzések teljesen fölöslegesek. A csatornázást illetően a műszaki vizsgálat kiderítette, hogy fölösleges nagyobb költségelőirányzat felvétele, de ha szükség lesz rá, gondoskodva is lesz róla. A világitást illetően felhívja a hatósági biz. figyelmét, hogy folyton állítanak fel új lámpákat (Közbekialtások: De nem gyújtják meg!) A vígadó ügyében pedig folytan a tárgyalások s valószínűleg megoldást is nyer. De 100—150,000 frtos építkezést nem szabad elsielni.

Baán Elemér a tisztviselők fizetésrendezését akarja tisztázni. Egy bizottságot küldött ki a múlt közgyűlés a tisztviselők fizetésrendezésére, hogy Svehla biz. tag indítványát és tervezetét bírálja felül. Ez a bizottság nem is tárgyalt s ime, a költségvetésbe a tisztviselők fizetésrendezése már szerepel. Hogy van ez?

Csányi Ottó főszámvevő felolvassa a gazd. biz. és az e célra kiküldött bizottság előterjesztését, mely szerint a költségvetésbe a tisztviselők fizetése már arányosítva van s ez csak úgy lép életbe, ha a miniszter ezt jóváhagyja, addig is a tisztviselőknek már, előzőleg megszavazott 30%-os drágasági pótlék utalványoztatik.

Szitnyai J. a szegényügy rendezését sürgeti. A szegényalap eddig is deficittel működött. Egy bizottság kiküldését kéri a közgyűlés. E bizottság kiküldését elhatározták.

Händel V. indítványozza, hogy a legelők külső kezelésével az erdőmester bizassék meg. Elfogadlatott.

Vitális I. két kérdésre kér választ. 1. Amikor a drágasági pótlérendszer életbelépett, ez az erdészeti tétel nagyobb jövedelmére volt alapítva, kérde az erdőmestert, hogy a jövedelmi tétel a jövőre is vonatkozik. 2. Ki az oka annak, hogy a cselekvő tőke kamatai 4—5 év óta 1/4-ére szálltak alá?

Zólyomi Imre erdőmester 1910-ig biztosítja az erdészeti tétel jövedelmét.

Csányi Ottó szerint a cselekvő tőke kevesebb lett, azért kevesebb a kamat is.

Vitális I. tudomásul veszi a feleletet.

Hlavathy J. világosságot és vizet kér Steffulót részére.

Szitnyai J.: Már tervbe van véve acetylen lámpák felállítása s egy közkut létesítése.

A közgyűlés a költségvetést általánosságban és részleteiben elfogadta. A községi pótladó 68%.

Ismét apróbb ügyek következtek, nagyobbára a város tanácsának előterjesztései, városi telkek eladása iránt, amit szólnélkül elfogadott a közgyűlés. Egy érdekes pont következett még, amit Horváth Kálmán főkapitány terjesztett elő, t. i. a belügyminiszter rendelete a törvénytelen kormány által kirendelt karhatalom költségeinek tárgyában. A belügyminiszter nem akarja a városnak mintegy 1800 kor. előlegezett költségét megtéríteni. A közgyűlés a tanács javaslatát fogadta el, hogy t. i. felir ez iránt a képviselőházhoz.

A közgyűlés d. u. 6 órakor ért véget.

Számtiszt—mérnök.

Murányi Károly a következő sorokat küldte be:

A »Selmeczi Ujság« i. é. első számában megjelent s hivatalos ténykedésemet érintő közlemény folytán felettes hatóságomnál a vizsgálat megejtését kértem, miért is e cikke

egyelőre nem reflektálok, de már most is kijelentem, hogy a közleményben foglaltak, úgy, ahogy ott megírva vannak, a valósággal homlokegyenest ellenkeznek.

Állításaimat fentartom, sőt apróbb részletekkel is szolgálhatok: az eset a jelzett napon délelőtt 10 óra tájban történt és mérőszalag is használtott. A 10 korona »mérnöki« díj Penczeli József szobájában lett átadva.

Hasonló eset Tkacsik Zsuzsánna selmecbányai lakosnál is történt. Ott a tiszteletdíj 47 korona volt. Ebben a vitás határkérdésben készített kataszteri térképmásolat a selmecbányai kir. járásbírósnál az 1906 sp. 303. számú iratoknál található.

A városi mérnök fizeti a III. osztályu kereseti adót, Murányi Károly pedig huzza a mérnöki díjakat. Ez nincsen egészen rendjén. Azt hiszem, Murányi Károly ez irányban nem informálta alaposan az adókövető-bizottságot.

A kért vizsgálathoz engemet aligha hívhat meg, de legyen szives Murányi Károly engemet rágalmozás miatt feljelenteni, mert joga van hozzá, ott én is ott leszek és a btkv. 263. §-ában biztosított jognál fogva bizonyítani is fogok. *Wagner László dr.*

Furcsaságok.

(Hirdetmény, melyet Bagos és Köröd szab. kir. nagyközség tanácsa hír szerint legközelebb közzé fog tenni.)

Először: Minden lakos felhívatik, hogy kísérelje figyelemmel a kalendáriumot és mikor az holdvilágot jelez, de a felhők eltakarják fenti égi testet, a sötétség beálltával vagy térjen házába vagy ha lábát, töri ne panaszkodjék a tanács ellen, hogy ilyenkor miért nem gyújtja meg az utcai lámpákat vagy miért nem javíttatja a kövezetet és más haszontalan akadékoskodásokkal ne álljon elő, mert:

Nr. 1. A gáz pénzbe kerül. A pénzzel spórolni kell, hogy legyen miből fizetni a nagy tanácsot, a kis tanácsot, a főbíró, az albíró, a kisbíró, fő-, közép-, alkapitányokat, jegyzőket, — szóval a »gárdát,« mely meg nem hal, de magát mindig megadja, mióta csak »önálló« védbastyaja községünk az országnak.

Nr. 2. A kövezetet kijavítani nem lehet, nemcsak a főnnebbi okból, de azért sem, mert a kegyelet nem engedi, hogy megbolygassák azon szent köveket, melyeken 1848-ban apánk jártak.

Nr. 3. Senki se kívánhatja, hogy a község előljárósága ilyen apró-cseprő ügyekkel foglalkozzék, mikor tudvalevőleg naponként szaktanácskozmányok tartatnak azon fontos kérdésben, hogy a »banzáj« számít-e többet vagy a »togó,« ami a hivatalos órák nagy részét úgy is igénybe veszi.

Másodszor: Pályázat hirdetik három alváltárnoki állásra.

Feltétel: A pályázók kötelesek hiteles okmányokkal igazolni, hogy egy oly lap szerkesztésében vesznek részt, mely nem hivatalos lapja a községnek. *Kötelesség:* A pályázók kötelesek kinevezetetésük esetében előbbi foglalkozásukkal felhagyni, a községi muzeumot havonta megtekinteni és a község főtisztviselőinek minden ebéd után a hivatalos órák alatt kibicelni és a negyedik alsót lehetőleg minden egyes esetben »bedrukkolni.«

Községünk idej költségvetésében hír szerint a kiadások emelkedni fognak, amennyiben az előljáróság hivatalos helyiségei az eddiginél fokozottabb mértékben fognak fűtetni, mert az előljáróság egyes tagjai állandó járványos hideglelést kaptak, ami, amint némelyek állítják, a »Selmeczi Ujság megjelenésével áll összefüggésben.

A kiadásoknak ezenkívül még egy új rovata lesz! t. i. a tisztviselők számára »Nyílttéri átalány« szavaztatott meg.

HIREK.

— **Személyi hír.** *Kövessy Ferenc dr.*, főiskolai tanár, a főiskolai növénytan tanszék laboratóriumának kiegészítése ügyében pár napra Budapestre utazott.

— **Bányászaink küldöttsége a miniszterelnök előtt.** Selmecbánya és vidéke

bánya-, zúzó- és kohómunkásainak 12 tagu küldöttsége f. hó 12-én tisztelt Wekerle Sándor dr. miniszterelnök előtt, hogy átnyújtsa a memorandumot, amelyet sanyaru sorsuk szanalása érdekében készített. Ugy volt, hogy a küldöttséget *Pallavicini* örgróf, Selmec orsz. képviselője mutatja be a miniszterelnöknek, de egy sajnálatos baleset miatt — *Pallavicini* leesett a lóról — *Nchredczky* György nagybereznai képviselő mutatta be a küldöttséget. A küldöttség szónoka *Ungár Kálmán dr.* ügyvéd volt, aki előadta, hogy bár a munkások igen sanyaru helyzetben vannak, még sem fordultak soha a modern béremelés eszközehez, a sztrájkhoz.

Bér János bányamunkás ecsetelte ezután miniszterelnöknek a bányászok szomorú helyzetét és kérte, hogy azon tehetségéhez képest segítsen. *Wekerle* Sándor dr. miniszterelnök jóindulattal fogadta küldöttséget. Kijelentette, hogy a bányamunkások iránt mindig teljes jóindulattal volt, mit igazol az is, hogy már egy héttel ezelőtt intézkedett az iránt a selmecbányai bányaigazgatóságnál, hogy a bányamunkásoknak bére felemeltesék s azonnal folyósíttassék. (Ugy értesültünk, hogy ez a béremelés bizonyos időn belül fokozatosan fog történni s 25—30%-ot fog kitenni. Azt hisszük, hogy ez nem sokat fog lendíteni a bányászok sorsán, mert ezzel béruk csak 2—3 krral fog emelteni.) A miniszterelnök további válaszában felsorolta azokat a könnyítéseket, melyeket a bányamunkások érdekében a törvényhozás jóváhagyását meg nem várva tett, abban a reményben, hogy azokat a törvényhozás utólagosan jóvá fogja hagyni. Különben is céljának tartja azt, hogy a selmeczi bányákat, amelyek eddig tulajdonképpen a környék népének adtak kenyeret, jövedelmezővé tegye, amely által a munkások helyzete is javulni fog. A küldöttség lelkes éljenzéssel vette tudomásul a miniszterelnök szavait. A hivatalos fogadtatás után a miniszterelnök szivesen elbeszélgetett még *Ungár Kálmán dr.* ügyvéddel, behatóan kérdészködve a bányamunkások anyagi helyzetéről s a város magatartásáról a bányamunkások helyzetét illetőleg. A bányászokat a miniszterelnök a ház ülése alatt az országgházban, a miniszterek tanácskozó termében fogadta. A folyosókon tartózkodó képviselők ugyancsak megbámulták a festői bányászruhában tisztelgő küldöttséget, kik kedden délelőtt 11 órakor érkeztek vissza.

— **Népszerű előadást** tart f. hó 11-én *Zemplén Géza* az erdészeti kémiai tanszék jeles asszisztense az ion elméletéről. Az előadást, amely a Bányászati Főiskola X. sz. termében tartatik, melegen ajánljuk olvasóink figyelmébe.

— **Halálozás.** *Özv. Dimák Jánosné* szül. *Makónyi Emilia* f. hó 9-én tüdőgyulladásban 71 éves korában elhunyt. Temetése folyó hó 11-én volt nagy részvét mellett. Az elhunytat kiterjedt rokonság gyászolja.

— **Kresz Géza újabb diadala.** *Kresz Géza* a zseniális magyar hegedűművész, aki a múlt télen Selmecbányán is hangversenyezett, nem régiben Ostendében játszott egy zenekari hangversenyen szintén óriási sikerrel. Az ottani lapok egyértelműleg dicsérik *Kresz Géza* szívtől, intelligenciától és esprittől lelkesített előadását, férfias, egyszerű, természetes, minden mesterkéeltségtől ment játékát. Játékának finom, csengő, ritka tömör és szép hangját és minden próbát kiálló biztos technikáját és elegáns virtuozitását. A lapok azt is említik, hogy az ostendei hangversenyek igazgatója, *Rinnkopf dirigens*, aki igen fukar szokott lenni a dicséretével, a legszívebben gratulált a fiatal művésznek a hangverseny után és jó kívánságait fejezte ki további sikeres pályafutása iránt.

— **Betörés.** A rendőrkapitányi hivataltól száz lépésnyire *Singer Miksa* pálinkamérésébe

f. hó 14-ére virradóra betörték s 40 koronát elloptak a házipénztárból. A rendőr őrszemek valószínűleg szokás szerint valamelyik kávéház környékére voltak összpontosítva, hogy konstatálják, vajjon a kávé nem lépi-e túl vagy 3 perccel a zárórát.

— **Tolvajlasi kísérlet.** *Andrezi János* szódagyári alkalmazott portájára f. hó 8-ára virradó éjjel ismeretlen tettes lopódzott be és nekilátott a disznóól feltörésének. Szerencsére *Andrezi* kutyájának ugatására a szomszédok figyelmessé lettek és üldözőbe vették a menekülő betörőt, azonban ez a lövölde mellett nyomtalanul eltűnt. A gazda revolvéréből a levegőbe is eresztett egy golyót, amivel persze csak azt érte el, hogy az ipse még gyorsabban legyen képes ijedtében menekülni. Különös, hogy rövid idő alatt harmadik hadjárat ez *Andrezi* disznóóla ellen. Jellemző az a megvető kézmozdulat, amivel *Andrezi* arra a kérdésre felelt, mért nem tesz jelentést a rendőrségnek.

— **Kedélyes névnapot** tartott egynehány iparos segéd f. hó 11-én délután *Králik Vilmos* alsó-utcai asztalos műhelyében. 7 óra felé azonban *Zsidek János* meguntta magát — ugylátszik — és valami szórakozás után nézett; kitekintvén az ajtón, elég mulatságnak tartotta a műhely közelében járkáló *K. I.* főiskolai hallgatót torkon ragadni veszedelmes orditozás közben, mire társai *Herchl János*, *Czibula Márton*, *Sztemen József* lécekkel felfegyverkezve rontottak a némileg meglepett főiskolai hallgatóra, aki már már életveszélyben forgott, mikor két kollégája segítségére sietett, akik kiszabadították társukat és kicsarvarva a részeg támadók kezéből a léceket, visszaszorították őket a műhelybe. A verekedés közben *Zsidek Jánosné*, aki férjét igyekezett a kavarodásból elvonni, kezét egy ablakba ütötte, amely betört s az üveg karját veszedelmesen össze-vissza vagdalta, úgy, hogy orvosi segélyre volt szüksége. A rendőrség *K. I.* főiskolai hallgató feljelentésére erélyes nyomozást indított a botrányos esetre vonatkozólag, amelynek során csakhamar megállapította a fenti tényállást.

— **Vandalizmus.** A múlt szombaton éjjel három vagy négy, eddig ismeretlen egyén örült láрма közben összetört egy gázlámpát az *Alsó-Rózsa-utcában*. Állítólag főiskolai hallgatókra háramlik a gyanu. Mi nem hiszünk, hogy intelligens ember ilyen dolgot *készakarva* elkövehessen, amely ostobasága mellett határozottan diffamáló bűncselekmény is, amennyiben a várost vagyonaiban károsítja. Kérünk erélyes nyomozást.

IFJUSÁG.

— **A főiskolai becsületszék** tagjait az ifjusági közgyűlés október hó 31-én megválasztotta. A főiskolai tanács f. é. november 6-án tartott ülésében 2070/906. sz. határozatával jóváhagyta a választást. A becsületszék tagjai e szerint: *Letső László dr.*, *Alliquander Ödön*, *Biró Lóránt dr.*, *Takács János*, *Ribiánszky Kálmán dr.*, *Blickhardt József*, *Farkas Lajos*, *Isaák László*, *Olasz Bálint*, *Tarcsányi Kálmán*, *Holics Endre dr.*, *Katona István*, *Hoensch Gusztáv*, *Esztó Péter* rendes, *Maróthy Gyula*, *Valics János*, *Panthó Béla*, *Monea Pál*, *Maróthy Emil*, *Dénes Zoltán* és *Heringh Albert* póttagok.

— **Adakozás.** *Herrmann Miksa* főiskolai rektor 40 koronát küldött a »Balek bál« alkalmából a főiskolai házalap javára, mely nemes adományért ez uton is hálás köszönetet mond a »Házalap kezelő bizottság.« — Ugyancsak a »Balek bál« alkalmából *Balás Hugó dr.* 10, *Bartha Béla dr.* 2 koronát fizetett felül a »Házalap« javára, mit ez uton is köszönettel nyugtázunk.

— **A kassai gazdasági akadémia** igazgatójának: *Kovácsy Bélának*, valamint az akadémia ifjuságának — különösen *Mauchs Sándor* II. éves hallgatónak — a f. hó 7-én tartott közgyűlésünk egyhangulag köszönetet szavazott azon szives vendégszeretetért, mely-

ben a Rákóczi temetésén jelenlevő küldöttségünket részesítették.

— A „**Bánati Társaság**“ f. hó 9-én tartotta meg közgyűlését, melyen a többek között elhatározták, hogy a legközelebbi nedves estélyt f. hó 17-én este 8 órakor tartják meg Heim Antal vendéglőjében.

— A **Szepesi Körnek** f. hó 9-én volt a hivatalos estélye Daubner vendéglőjében.

— A **Dunáninnyi Kör** kedden, 13-án, este közgyűlést tartott, amelyen egy december 7-én rendezendő estély megbeszélése volt a tárgy. Elvileg a dolgot elfogadták, de a kivitelre vonatkozólag még lesznek tárgyalások.

— Az **Erdélyi Körnek** f. hó 10-ikére tervezett hivatalos rendes estélye igen jól sikerült. A tagokon kívül részt vettek, mint vendégek Téglás Károly, Muzsnai Géza és Benze Gergely főiskolai tanárok, valamint a különböző körök elnökei. Az estélyt Markos köri elnök nyitotta meg az új tagokhoz intézett beszédével, ki után Téglás Károly, Benze Gergely és Muzsnai szölköztek az ifjúsághoz, hazaszeretetre, munkásságra és összetartásra intve őket. A zenét Balogh Laci zenekara szolgáltatta.

MULATSÁGOK.

— A **polgári dal- és zeneegylet** főiskolai ifjak közreműködésével f. hó 25-én rendezte havi rendes dal- és zeneestélyét. Külön meghívót nem bocsátanak ki. Nem tagoknak 60 fillér belépő díjat kell fizetniük.

Egyleti élet.

A **függetlenségi és 48-as pártkör megalakulása.** Folyó hó 11-én, vasárnap alakult meg Selmechányán a függetlenségi és 48-as pártkör. Az alakulásra nemzeti színű falragaszokon hívták meg a polgárságot, a mely 3 órakor nagy számmal gyülekezett a Heim vendéglő előtt, honnan négyes sorokban, 48-as zászló alatt, a Kossuth-nóta hangjai mellett vonultak a városi Vigadóba. Az alakuló gyűlés lefolyása méltóságteljes komolyságával valóban impozáns és lélekemelő volt. Az alakulásról részletes tudósításunk a következő:

A gyűlést a szervező bizottság előadója, Guba Pál kegyesrendi tanár nyitotta meg, beszédében a pártkör megalakulásának a szükségességét fejtegetve.

Ezután korelnököt választottak Sztankay Ferenc személyében,

Az alakuló gyűlés vezetésére korjegyzőknek pedig Hank Józsefet és Aliquander Lajost. Hank József többször megújuló eljenzés és helyeslés között olvasta föl az alapszabályokat, melyekhez többen, így Herrmann Emil, Hank József, Lencsó János, Singer Lajos és Sztankay Ferenc szólottak. Az alapszabályokat a felszólalásokban említett módosításokkal egyhangulag elfogadta a közgyűlés és kimondta a megalakulást. Ezután a tisztviselők és a választmány választása következett, Elnöknek nagy lelkesedéssel Herrmann Emil ny. főbányatanácsost választották meg, aki elfoglalván az elnöki széket, meghatottan mondott köszönetet a bizalom és szeretetért, melyben megválasztásával részesítették.

A tisztviselői kar a következőleg alakult: Aelnökök: Id. Oszvaldt Gusztáv, Ungár Kálmán, dr., Hlavathy József, Goldfusz Mihály és Guba Pál; ügyész: Wagner László dr.; titkár: Lencsó János; jegyzők: Suhajda Lajos, Aliquander Lajos, Hamrák Béla, Hank József és Singer Lajos; pénztáros: Szolár Lajos; ellenőrök: Breznyik János és Milenovich Ferenc; könyvtáros: Ifj. Hornyacsek István; gazda: Sümegh János; Választmányi tagok: Baffia Samu, Baránka József, Baumerth István, Bárdossy Antal, Blaskovits Gábor, Bolemann Géza, Böck Hugó, Burdács Pál, Cziger Vilmos, Csorba Ödön, Engel Zsigmond, Fénykövi Jakab, Fizély Károly, Fodor László dr., Friebert Ferenc, Fuszko Ferenc, Grohmann Gyula, Grohmann Jenő, Haszlinger József, Heim Antal, Hermann Miksa, Idősb Hornyacsek István, Laczó Dániel, Laun Károly, Makónyi Pál, Mendl Frigyes, Ifj. Oszvaldt Gusztáv, Plathy Antal, Platzer Jenő,

Rauchbauer József dr., Id. Singer Miksa, Szlopovszky Gyula, Sztankay Ferenc, Tóth Imre dr., Tölgyessy Gyula, Tökés Lajos, Urbán Antal, Veigel János, Vitális István dr., Weinert Dávid, Weisz Ignác, Weisz Jakab, Zubka Kelemen, Zsitvay János.

A választások megejtése után Lencsó János lyc. tanár indítványára a következő táviratot küldték Kossuth Ferencnek, mint az orsz. függetlenségi pártkör elnökének:

»Nagyméltóságú Pártelnök ur!

A selmechányai függetlenségi és 48-as pártkör a mai napon nagy lelkesedéssel megalakult s ez alkalommal hazafias örömmel üdvözli vezérét

Herrmann Emil pártelnök.

Majd Baffia Samu mondotta el tót nyelven az ülésen lefolyt dolgokat a magyarul nem értő tagtársaknak. Vodrácska Pál indítványára elhatározatott, hogy az alapszabályokat tót nyelven is kinyomatják. Határozatba ment Sztankay Ferenc indítványa, hogy a pártkör hivatalos értesítője a nemrég alakult »Selmechi Ujság« lesz.

Végül Guba Pál köszönetet mondott a tagoknak a megjelenésért s köszönetet mondott a közgyűlés nevében Sztankay Ferenc korelnöknek és Baffia Samunak. Az alakuló gyűlés a Himnusz eléneklésével ért véget.

Az alakuló gyűlés után választmányi gyűlés volt, amelyen a f. évi dec. hónapban vá-

lasztandó városi hatósági biz. tagsági helyekre a párt hivatalos jelöltjeinek személyében állapodtak meg. Ugyancsak elhatározta a választmány, hogy minden hónap első szombatján, a Heim-féle vendéglőben összejövetelt rendez este 6—8-ig, hol a jelzett időben hivatalos óráit is tartja.

Itt említjük meg, hogy Ungár Kálmán dr., ügyvéd, a pártkör aelnöke, ki f. hó 12-én a selmechányai bányász küldöttséget vezette Wekerle miniszterelnök elé s így a párt megalakulásán nem lehetett jelen, a következő sürgönnyel üdvözölte az alakuló közgyűlést:

»Szívvel üdvözölöm a megalakult függetlenségi pártot. Isten éltesse minden tagját.

Ungár dr.

Szerkesztői üzenetek.

Kéziratokat nem adunk vissza, névtelen levelekre nem válaszolunk.

B. I. Kolozsvar. Hálás köszönet a szives támogatásért és üdvözléért. Viszont üdvözlöt.

A. L. Halljuk, hogy ön kifogásolta lapunk tartalmának szegénységét. Ismerve viszont irántunk való jóakarátát, kérjük ne átaljon egy kis betörést elkövetni. Kiválólag ajánljuk e célra a városi pénztárt. Továbbá, ha tudományos kutatásai közben valahol Jókai egy kiadatlan regényére akadna, ugy-e okvetlenül szives lesz azt rendelkezésünkre bocsátani? Ellenkező esetben kénytelenek lennénk mi is jótékony szivarvégek történetével megtölteni lapunkat.

Füst. Azt akarja, hogy ezt a verset mi közöljük? Hát ez a terve füstbe ment!

Anonymus. kérjük a nevét

APRÓ HIRDETÉSEK.

Ajánlatokhoz, melyek valamely jelige alatt küldetnek a kiadóhivatalba, ne tessék eredeti okiratokat mellékelni, mert érettük semmiféle felelősséget nem vállalhatunk. Azokat az ajánlatokat, és leveleket, melyeket az apró hirdetés megjelenésétől számított 4 hét alatt címzettjük el nem visz, a kiadóhivatal megsemmisíti.

Lakásokat, butorozott szobákat a legbiztosabb eredménnyel közvetít a »Selmechi Ujság« apróhirdetés rovata.

Figyelemre méltó! fehérenemű varrodámban készült **férfi ingek, lábravalók és turista ingek a legtartósabban!** Sümegh János.

Aki tartós anyagból házilag készült **gyermek-, leány- vagy női fehéreneműt** beszerezni óhajt, forduljon hozzám, mert **saját fehérenemű varrodámban** minden e szakmába vágó cikkeket a leggondosabban készülnék.

Sümegh János.

Megbizást kaptam arra, hogy a Deák Ferenc utcában 21. III. szám a. Schultz Pál ur tulajdonát képező házban, melyben a selmechi népbank üzleti helyisége is van, eladjam. Bővebb felvilágosítást irodámban adok.

Wagner László dr.

Három főiskola hallgató a német nyelv tökéletes elsajátítása végett fiatal német társalkodónót keres. Ajánlatok »Társalkodónó« jelige alatt a kiadóhivatalba.

Üzlethelyiség változtatás.

Alulírott van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, miszerint évek hosszú során át a Fleming-féle takarékpénztári házban levő

férfiszabó

üzletemet november 1-től az **Ezüst-u. 13-ik sz. alá (Jezsek-féle ház)** helyeztem át.

A n. é. közönség eddig tapasztalt jóindulatú támogatását továbbra is kérve, maradtam teljes tisztelettel:

Friebert Ferenc

2—1

férfiszabó.

Sürgős

jelentés.

Alulírott bátorkodom tiszteletteljesen értesíteni, hogy **dívat-, vászon- és rövidárú üzletemet** a beköszöntött őszi és téli idény alkalmával a bevágó cikkek minden **ujdonságaival** dusan felszereltem.

Női divatcikkekből ajánlom a legújabb **ruhakelméket, szintartó flanelleket, barchetteket** stb. s kiemelem különösen, hogy raktáramat ez idén

női konfekcióval

is kibővítettem s így nálam **kizárólag csakis idei, legújabb divatu női- és leánypaletók, kabátkák, zubbonyok** stb. bámulatos jutányos áron kaphatók. Nemkülönbén ajánlom dusan felszerelt

férfikalap raktáramat

is b. figyelmébe, valamint **fehérenemű varrodámat**, melyben mindennemű női-, férfi- és gyermek fehéreneműeket rendelkezésre is a legpontosabban készítették. **Turista ingek, meleg alsóruhák, harisnyák, keztyűk, vásznak, esernyők, sárcipők, szőnyegek, paplanok** stb. **nagy választékban.**

Meglehető olcsó árak!

Szives látogatását kéri

Mély tisztelettel

Sümegh János,

A nagyérdemű közönség szives tudomására hozom, hogy a

„Selmeci Ujság” nyomdája

már megkezdte működését.

A nyomda készít mindennemű nyomtatványokat, ugymint: műveket, lapokat, hivatali, ügyvédi, üzleti nyomtatványokat; levélpapírokat, eljegyzési kártyákat, diszes báli meghívókat, falragaszokat, névjegyeket stb. a legmodernebb, legizlésesebb kivitelben, gyorsan és pontosan, a legjutányosabb árak mellett.

Felkérjük lapunk t. olvasóit, barátait, hogy nyomtatványaikra vonatkozó becses megrendeléseikkel is sziveskedjenek a

„Selmeci Ujság” nyomdáját fölkeresni.

A mélyen tisztelt közönség becses pártfogásába ajánlja magát
Selmecbánya, 1906. november hó.

kiváló tisztelettel

Grohmann Gyula,

könyvnyomdatulajdonos.
Zárda épület.